

Afgift. Det er noget lignende, som finder Sted ved Hundeafgiften. Jeg har selvstændig Ret til at holde saa mange Hunde, jeg vil, men jeg maa betale Afgiften. Paa samme Maade stiller det sig her, saa jeg mener egentlig ikke, man kan sige, at det er et Indgreb i den personlige Frihed. At Bestemmelsen om Jagttegn skulde medføre, at Lovens Overholdelse i høj Grad blev vanskeliggjort, kan maasse siges, men fordi det mulig bliver vanskeligere at overholde denne Bestemmelse, er der dog ingen Grund til at udelade den, hvis man overhovedet mener, den kan gøre Nytte. Det er naturligvis en Selvfølge, at hvis Mindretallets Forslag under Nr. 50 bliver vedtaget, bortfalde de følgende Endringsforslag, der vedrøre dette Kapitel.

Af de Endringer, som ere foreslaede med Hensyn til Jagttegn, skal jeg blot foruden hvad jeg allerede har udtalt, at Jagttegn ikke skulle være nødvendige for Lods-ejerne i en Kommune for Jagt, som udøves i Kommunen, fremhæve, at vi have ment, at Kendelserne ikke skulde tilfalde vedkommende Kommunes Kasse, hvor den bor, der begærer sig Jagttegn udtedt, men at de skulle fordeles mellem Amtene og Købstæderne i Forhold til Hartkornet. Der er nemlig gjort den Indvending, at hvis Forslagets Bestemmelse om, hvem Afgiften skulde tilfalde, blev vedtagen, vilde det medføre, at de Købstæder, hvor der er mange Personer, der gaa paa Jagt, vilde faa en bethdelig Indtægt derved, skønt de ikke selv have noget Jagtterrain at byde over. Derfor har Flertallet ment, at det var billigt, at man kom med et Forslag, hvorefter i alt Fald den Indvending kunde blive imødegaaet. — Vi have tilladt os at foreslaa en Paragraf, som udtrykkelig indeholder, at Jagttegn ikke berettiger til at udøve Jagt paa Steder, hvor man ikke har Lov til at jage. Det er ganske vist maasse overflødigt, men det vil dog ofte for Mennigmand være af nogen Betydning, idet han saa ikke kan tro, at han ved at løse Jagttegn faar Ret til at jage alle Steder.

Med Hensyn til det sidste Kapitel har der jo egentlig ikke været nogen Uenighed i Udvalget. Der er til § 25 foreslaet en lidt strengere Straffebestemmelse for det, man kan kalde kvalificeret ulovlig Jagt, det vil sige Jagt, der udøves under saadanne Omstændigheder, at den enten bliver farlig eller i alt Fald meget vanskelig at opdage. Naar Jagt f. Eks. sker om Natten, i Skove eller slige Steder, paa Marker, hvor Sæden ikke er indhøstet, fra Bogn eller Slæde eller paa Beje eller Stier, bør vedkommende Krybskytte betale en Bøde af mindst 50 Kr. Som

det vil ses af Betænkningen, er det opløst for Udvalget, at en saadan farlig Jagt udøves temmelig ofte, og at den vedkommende Krybskytte ikke tager i Betænkning ligesom at bruge Bold eller forsøge paa at bruge Bold mod den, der søger at standse ham. Derfor bør der virkelig en strengere Straf til, og da Lovforslaget foreslaar 40 Kr., have vi ment, at vi nok kunne gaa en lille Smule højere. — Men desuden har Udvalget ment, at naar en Person to Gange i Løbet af en vis Tid er straffet for ulovlig Jagt, bør han tillige have sine Jagtrebskaber forbrudt uden Hensyn til, om det er hans egne, eller om de ere overlade ham til Brug, om de altsaa ere laante ham. Ifølge den gamle Jagtforordning af 1840 kom denne Bestemmelse allerede til Anvendelse ved første Gang begaaet Jagtovertredelse. Vi have ment, at det maasse vilde være noget for strengt, og have derfor indskrænket os til at foreslaa, at naar vedkommende 3dje Gang skal anses for ulovlig Jagt, skal hans Jagtrebskaber og Hunde o. s. v. være forbrudte.

Til § 27 har Udvalget foreslaet en Endring, hvorefter Baatalen ubetinget er offentlig, dog at vedkommende private, naar han ønsker det, selv kan forfølge sin Sag, og saa bortfalder den offentlige Forfølgning. Lovforslaget gaar ud fra, at offentlig Baatale finder kun Sted efter den forurettedes Begæring. Det er altsaa Forfællen; hvis Endringen vedtages, vil det blive saaledes, at ulovlig Jagt ubetinget skal forfølges af det offentlige; kun naar den vedkommende forurettede sger: nej, jeg vil selv forfølge min Sag, skal der altsaa være privat Baatale.

I Endringsforslag Nr. 64 er der en Trykfejl, idet der skulde staa Endringsforslagene Nr. 18—21 i Stedet for 20, 21, 22 og 23. Selve Endringsforslaget Nr. 64 omhandler kun Straffebestemmelser for dem, der gøre sig skyldige i Overtrædelser af de Paragraffer, som bleve vedtagne her i Gaar.

Til § 32 er der stillet en lille Endring, som gaar ud paa, at om ogsaa Baatale til Strafsansvar bortfalder efter et Mars Forløb, kan dog Erstatningsansvar gøres gældende i en noget længere Tid.

Til § 33 er der af det Flertal, der holder paa Bestemmelsen om Jagttegn, stillet en lille Endring, som gaar ud paa at udelade Bestemmelsen om, at Medlemmerne af Kommunalbestyrelserne i By og paa Land paa vedkommende Kommunes Omraade skulle være berettigede til at fordre Jagttegn forvist, idet vi have ment, at denne Bestemmelse ikke vil vinde Bifald netop hos den vedkommende Kommunalbestyrelses Medlemmer.